

Przedpłata
wraz
z przesłanką
pocztową
wynosi
5 zł. a. w.
rocznie.

ZWIĄZEK.

REDAKCJA
i
Administracja
we Lwowie
przy placu
Maryackim
l. 9.

Pismo tygodniowe.

Organ Związku stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych
wychodzi co **Poniedziałek** w objętości pół arkusza.

Nr. 5.

Poniedziałek, dnia 3. Marca 1879.

VI. rocznik.

Treść. Kasa pożyczkowa przemysłowców warszawskich. — Ruch stowaryszeń. Bank zaliczkowy „Nadzieja“ w Delatynie. Spółka handlowo-rolnicza w Stanisławowie. — Bilanse stowarzyszeń zar. 1878. Lwów Tow. I. Związkowej Drukarni i Tow. urzędników. Rzeszów. Stanisławów: Spar- und Credit-Verein i Spółka handlowo-rolnicza. Strzyżów. — Ogłoszenie.

Kasa pożyczkowa przemysłowców warszawskich.

Ogólne zebranie Reprezentantów Kasy pożyczkowej przemysłowców warszawskich dnia 17. lutego przekonało się wymownie o świetnym rozwoju jednej z najużyteczniejszych, a dzisiaj już i najszerzej rozpościerających swoją działalność instytucji warszawskich.

Działalność ta, wzrastając potężnie z każdym rokiem, jak to wybitnie zaznaczył prezes Kasy i zebrania p. Lud. Spiss, rozwinie się jeszcze o wiele niebawem, z otwarciem (w myśl dawnego wniosku p. Al. Makowieckiego) oddziałów pomocniczych kasy, w rozmaitych miejscowościach Warszawy, dla udzielenia drobnych pożyczek, najdrobniejszemu przemysłowi.

W ubiegłym roku operacje kasy i ich rezultaty przedstawiają wyraźnie następujące cyfry:

Liczba uczestników.

Dnia 1. stycznia 1878. r. było uczestników . . .	5.456
W ciągu roku przybyło	840
Razem	6.296
W ciągu 1878. r. wystąpiło uczestników	837
Przeto liczba uczestników w d. 1. stycznia 1879. r.	5.459

Wkłady partycypujące w dywidendzie za 1878. r.

Rub. i kp.

Z końcem 1877. r. udziały posiadane w kasie przez uczestników wynosiły	263.831·32
Z tych podniesiono w ciągu r. 1878.	32.764·76
Przeto pozostało wkładów mających prawo do dywidendy za 1878. r.	231.066·56
Po strąceniu końcówek kopiejkowych	3·56
Ostatecznie partycypować będzie w dywidendzie	231.063·—

Żądania pożyczek w 1878. r.

Pożyczek zażądano w ciągu 1878. r. na sumę	3,080.287·36
Z takowych odmówiono na	418.119·94
Przyznano zaś przez Komitet	2,662.176·42
A że pozostało z pożyczek przyznanych jeszcze w 1877. roku	31.052·43
Przeto w ogóle przyznanych do podniesienia było w ciągu r. 1878. na sumę	2,693.228·85
Z tej sumy podniesiono w ciągu 1878. r.	2,657.638·56

Pożyczki udzielone w ciągu roku 1878. pod względem ewikcyj rozkładają się na następujące kategorie:

a) zabezpieczone wkładami	22.928·—
b) zabezpieczone kapitałami, posiadaniem w kasie na lokacji procentowej	14.915·—
c) na zastaw papierów publicznych	61.300·—
d) na weksle poparte ewikcją hipoteczną	253.962·21
e) na przekazy towarowe czyli t. z. Nachnahme	553.461·72
f) na sola weksle solidarnie poręczone przez dwie osoby	707.534·—
g) na weksle eskontowane, opatrzone indosami uczestników	1,043.537·63

Pożyczki w ciągu roku 1878. pod względem wysokości, były udzielane w następujących ilościach:

Do wysokości	50 rs. pożyczek	755
od 51 do 100 „ „	293	
„ 101 „ 200 „ „	341	
„ 201 „ 500 „ „	866	
„ 501 „ 1.000 „ „	982	
„ 1.001 „ 2.000 „ „	209	
„ 2.001 „ 4.000 „ „	357	
„ nad 4.000 „ „	57	

Ogólna suma funduszków w rękach i zawiadywaniu kasy w r. 1878. po dzień 31. grudnia 1878. r. pozostających, wynosiła 1,494.689·04 i składała się z następujących pozycji:

a) z gotowizny w kasie	57.340·95
b) z weksli dłużników nie mniej jak dwoma podpisami opatrzonych, oraz hipotecznych ubezpieczeń	1,019.617·60
c) z papierów procentowych własnych, t. j. 5 ⁰ / ₀ list. zast. Tow. kr. ziem. 35.224·98 5 ⁰ / ₀ „ „ Tow. kr. m. War. 43.123·31 1/2 4 ⁰ / ₀ „ Likw. 9.396·47 1/2 5 ⁰ / ₀ Pożyczki Wsch. z 1877. r. 11.550·— ogółem 110.200 rs. nomin. wartości, za które zapłacono	99.294·77
d) z udziału Kasy Pożyczkowej w Warszawskim Tow. wzajemnego kredytu	3.000·—
e) w Banku Polskim na rachunku przekazow.	61.542·16
f) w zaliczeniach bezprocentowych	352·—
g) w należnościach do pobrania	4.322·86
h) w depozytach (osób obcych)	136.891·18
i) w wartości ruchomości biurowych	2.127·—
Razem	1,384.489·04

Z tej sumy strąca się:

a) Dla wierzycieli, którzy złożyli swoje kapitały na proc. za 3 mies. wypowiedzeniem	700.232·19
b) Dla wierzycieli, którzy złożyli swoje kapit. w kasie na proc. za 15-dniowem wypowiedz.	113.481.—
c) różnym za należności zaległe	43.705·14
d) za procenty pobrane w 1878. r., a odnoszące się do 1879. r.	3.981·37
e) Bankowi Polskiemu z rach. otwar. kredytu	19.325·32
f) Tow. Kredytowemu m. Warszawy "	5.056·25
g) Depozyty obce do zwrotu	136 891·18
Razem	1,022.672·45

Pozostaje zatem, jako wyłączna własność Kasy pożyczkowej na dniu 1. stycznia 1879 r. 361.816·59 a mianowicie:

Wkłady uczestników Kasy pożyczkowej	270.112·76
Kapitał zasobowy	46.897·74
Fundusz na pokrycie nieprzewidzianych strat	6.722·68
Zysk osiągnięty z obrotów Kasy w r. 1878.	38.083·41

Po zagajeniu posiedzenia i powołaniu na asesorów pp. Rudzkiego Konst. i Szpadkowskiego Telesf., a na sekretarza, adwokata Józ. Kirszrota, pan Al. Temler, kontrolor kasy, odczytał sprawozdanie rachunkowe za rok 1878. i raport delegacji rewizyjnej, z których powyższe wybieramy cyfry, a następnie uwagi rzeczonyj delegacji nad działaniami komitetu.

Ponieważ wykaz ten, streszcza całą działalność Kasy, a sprawozdanie bez dyskusji przyjętém zostało, ograniczymy się tu zatem, do przytoczenia uwag delegacji (podpisanych przez pp. Al. Łapińskiego i Ed. Heringa), jako najżywotniejszego dla uczestników Kasy przedmiotu, a po za niemi zaznaczamy odpowiedź komitetu, lub orzeczenie grona reprezentantów.

Delegacja najpierw wyraziła uznanie, że przyjęta przez komitet zasada, zapisywania zysków z wylosowanych papierów publicznych, oraz opłat wpisowych od uczestników nowo przystępujących wprost na kapitał zasobowy żelazny, powiększyła sumę tego kapitału z 38.457 r. na 46.897 i dopisywanie tych sum w przyszłości wprost na kapitał zasobowy żelazny, przyczyniać się będzie do wzmocnienia solidarności instytucji i do utrzymania zaufania.

Z drugiej jednak strony poczytywała sobie za obowiązek zwrócić uwagę komitetu, że umieszczenie kapitału 220.000 rubli na hipoteki domów i budynki przemysłowe, jest ubezwładnieniem kapitału na czas dłuższy, gdyż jakkolwiek wierzytelności te, poparte są weksłami dłużników, weksle te uważane tylko być mogą jako weksle kaucyjne i ciągle są odnawiane; a jeśli odzyskanie funduszków lokowanych na nieruchomościach mieszkalnych w czasach anormalnych będzie bardzo utrudnioném, to o ileż jeszcze trudniejszém być może odzyskanie funduszków, lokowanych na budynkach fabrycznych, przemysłowych, których rzeczywista wartość, jest tak zawisłą od powodzenia w przemyśle budowlanym?

Ściągnięcie tych funduszków mogłoby tu być połączone z dużemi kosztami i wymagać długiego czasu. Na ewentualności tego rodzaju, zdaniem delegacji, instytucja Kasy nie powinna się narażać.

Ale uwaga ta upadła, z objaśnieniem p. Aleksandra Temlera, iż Kasa udziela te pożyczki w takiej tylko wysokości, aby cała wierzytelność Kasy mieściła się w pierwszej połowie wartości.

Daliej delegacja zaznacza, że badając dokumenty w portfelu znajdujące się, dostrzegła, iż komitet przy udzielaniu pożyczek, popartych solidarném poręczeniem dwóch nieuczestników, uwzględnia więcej odpowiedzialność poręczycieli, jak właściwego pożyczającego dłużnika. Tego rodzaju zapatrywanie, może się stać powodem procesów, gdyż poręczyciele, jakkolwiek solidarni, wtedy dopiero decydują się do zapłacenia za poręczonego, gdy wszelkie środki procesowe przeciw samym dłużnikom są wyczerpane i tym znowu sposobem, znaczniejsze kapitały unieruchomiją się i wolno odzyskują.

W odpowiedzi na ten zarzut, kontrolor oznajmił, iż komitet bynajmniej nie kieruje się podobną zasadą, lecz rzeczywiście wypłacalnością samego dłużnika, bacząc nawet bardzo na jego opinią i zwyczaje i nieraz odmówił nawet pożyczki z tego względu, pomimo całej pewności, jaką miał w osobie wprowadzonego zapewne w błąd poręczyciela. Wspomniał też przytém nawiasem, że zdarza się też niekiedy, iż poręczający uproszony, nie umie odmówić pożyczającemu podpisu, lecz spieszy zawiadomić komitet, iż radby bardzo, żeby pożyczkę tę odmówiono... Z przeglądania więc samych podpisów, w portfelu kasy znajdujących się, nie można oczywiście pewnego wysnuwać wniosku. W dalszym ciągu opinii Delegacji zaznaczamy uwagę, że skoro w skutek uchwały Ogólnego Zgromadzenia Reprezentantów z dnia 12. listopada 1877. r., z funduszu rezerwowego użyto na fundusz przezorności i pomocy dla urzędników sumę 3.705 r. 85 k., należy zatem obecnie z 38.083 r. 41 k. zysków do rozdziału, przenieść na kapitał rezerwowy, co najmniej 4.000 rubli.

Ponieważ jednak, dzięki światłemu zarządowi instytucji, straty te są zazwyczaj nader błahe, zgromadzenie reprezentantów, nachyliło się do zdania komitetu, iż 3.000 r. sr. są tu dostateczne.

Ale ważnym jest następujący motyw delegacji, który komitet podzielił i zebranie wniosek zatwierdziło. Brzmiał on, jak następuje:

Ze jakkolwiek kasa, zgodnie z ustawą, może udzielać pożyczki na wkłady uczestników i żądającym pożyczek nie odmawia, delegacja zwraca uwagę, czy nie byłoby właściwem, wysokość udzielać się mających pożyczek na wkłady, ograniczyć do połowy wysokości wkładu, raz dla tego, ażeby na klasę średnią w sposób ten moralnie wpłynąć na oswojenie się z myślą, iż

posiada jakikolwiek fundusik na nieprzewidziane wypadki, a powtóre z zasady czystej oględności, gdyż w chwili możliwego ogólnego przesilenia finansowego, kapitał wkładowy 230.000 r. wynoszący, byłby zupełnie imaginacyjnym, gdyż pożyczkami został wyczerpany.

Wreszcie zaznaczamy ostatnią motywowaną uwagę delegacyi:

Lokacje kapitałów za 3 miesięcznym wypowiedzeniem, doszły w roku zeszłym do wysokości 700.000 r., a za 15-dniowym wypowiedzeniem dosięgły do sumy 113.000 r., wtedy, gdy pierwsze w 1877 r. tylko cyfry 672.000 r., a drugie tylko 46.700 r. przedstawiały. Fakty te dowodzą zaufania, jakie budzi Kasa w sferach ludzi rozporządzających kapitałami, lecz z drugiej strony, należałoby uwzględnić, iż w chwilach trudnych, wkłady mogą być wycofane, właściciele kapitałów lokacyjnych zażądają ich zwrotu, portfel więc przeszedł milion rubli wynoszący przedstawia cyfrę blisko 5 razy wysokości wkładowego kapitału. Doświadczenie i oględność nakazują operacyą tylko do wysokości najwyżej 3 razy wkładowego kapitału rozszerzać. Delegacya uważa zatem za właściwe, by obroty do takiej tylko wysokości ograniczyć.

O ile normy tej należy się trzymać, pozostawili reprezentanci do uznania komitetu.

Jak zatem widzimy, delegacya rewizyjna sumiennie wywiązała się ze swego zadania, badając nietylko gorliwie, ale z całą bystrością stan instytucyi; to też uznanie, które wyraziła w końcu swego raportu dla prezesa, członków komitetu, wszystkich współpracowników i całego składu biura, za wzorowy porządek, któremu instytucya pomyślność swoją zawdzięcza, jest takiej wagi, że ogół reprezentantów tylko podzielić je może, nie mogąc nic do niego dorzucić.

Z kolei przystąpiono do wyboru ustępującego kontrolera, na którego wybrano ponownie p. Al. Temlera (38 gł.), i członków komitetu pp. St. Kronenberga (29 gł.) i Ludwika Hildta (17 gł.).

Do komisji rewizyjnej wybrani zostali pp. Dejke (33 gł.), Łapiński Aleks. (30 gł.), Hering Ed. (27 gł.), Szlenkier K. (25 gł.) i Grabowski Jan (23 gł.) głosami.

Na członków zaś delegacyi, wybierającej na reprezentantów pp. Sulikowski Edw., Makowiecki Al., Zglińiecki, Brun S. H., Czajkowski, Fałęcki, Gaszczyński, Jeger, Kirsztrot Józ., Kijok, Lumprecht, Łapiński Al., Szlenkier, Szwede Lud. i Orgelbrand Maurycy.

Dywidenda wyniesie za rok przeszły 9%.

(*Ekon. Warsz.*)

Ruch stowarzyszeń.

Bank zaliczkowy „Nadzieja“ w Delatynie od założenia swego aż do dnia 12. lutego b. r. rozciągał działalność swoją tylko na miasteczko Delatyn. Wyrwawszy członków swoich z rąk lichwiarzy, i mając dość wysokie

fundusze własne, pozyskawszy zaufanie ogólne, — Bank ten poszedł za życziwą radą Patronatu i uchwałą ogólnego zgromadzenia członków dnia 12. lutego b. r. rozciągnął swą działalność na cały okręg polityczny Nadwórna-Delatyn z tém wyraźnym postanowieniem, że sprawy sporne należeć będą do kompetencyi sądu powiatowego w Delatynie.

Zważywszy, że stowarzyszenie delatyńskie należy do pierwszorzędnych pod względem prawidłowego prowadzenia interesów, że dyrekcya z poświęceniem oddaje się pracy około rozwoju tej dobroczynnej kredytowej instytucyi, mamy wszelką pewność, że polityczny powiat Nadwórny w krótkim stosunkowo czasie uwolnionym zostanie od grasującej tam lichwy w sposób przestraszający.

Spółka handlowo-rolnicza w Stanisławowie.

Dnia 23. stycznia b. r. odbyło się Walne Zgromadzenie spółki handlowo-rolniczej w Stanisławowie. Ponieważ zakładanie takich spółek uważamy za nader ważne dla naszego kraju, a rozwój półroczny tej młodej instytucyi rokuje jej dobrą przyszłość, przeto podajemy czytelnikom ze sprawozdania Dyrekcyi tej spółki ważniejsze ustępy:

„Myśl utworzenia Spółki handlowo-rolniczej na wzór w Tarnopolu istniejącej, wyrobiła się w łonie oddziału stanisławowskiego Towarzystwa gospodarskiego za inicjatywą Patronatu Związku spółek zarobkowych i gospodarczych; z myślą tą, zanim pierwszy stanowczy krok przedsięwzięto, noszono się blisko dwa lata. W grudniu 1877. r. do zbadań stosunków i rozpoznania manipulacyi Spółki tarnopolskiej, wyprawiono delegacyą na miejsce, która swoje sprawozdanie w styczniu 1878. r. przedłożyła w obec zgromadzonych panów obywateli ziemian, a ci wspólną wymianą myśli i zdań ułożyli statut, który pod dniem 24. czerwca 1878. r. do L. 7114. i 7869. został w c. k. Sądzie obwodowym, jako handlowym w Stanisławowie przyjęty, a spółka nasza pod firmą „Spółka handlowo-rolnicza w Stanisławowie z ograniczoną poręką“ zarejestrowana.

Z dniem 12. czerwca 1878. po ukonstytuowaniu się Rady nadzorczej i Dyrekcyi, rozpoczęła Dyrekcya swoje działanie, mając przez prezesa Rady nadzorczej złożonych od członków 2687 zł. 50 ct. do obrotu oddanych, z których to funduszków założono biuro, sprawiono potrzebne do tegoż utenzylia, ogłoszono cyrkularzami w kraju i za granicą o poczętych działaniach Spółki handlowo-rolniczej w Stanisławowie; w skutek tych obiegowych ogłoszeń liczba członków wzrastała się stopniowo tak, że do końca grudnia 70 członków z udziałami deklarowanemi zł. 8.400 i na kapitał rezerwowy w zł. 350 liczymy, w zamian zaś z zagranicy na cyrkularze odebraliśmy przychylną odpowiedź i objawioną chęć zawierania ze Spółką naszą stosunków handlowych i w tym celu do dziś dnia odbieramy codziennie sprawozdania z targów w Wrocławiu, Berlinie, Szczecinie, Lipsku, Hamburgu i w Szwajcaryi, kantonu Romanshorn i Rorschach jak niemniej dokładne objaśnienia co 14 dni o przebiegu ruchu handlowego, o oddziaływaniach

na stosunki handlu w Europie i tendencjach znamionujących widoki pomyślniejsze lub przeciwnie na przyszłość.

Ze sprawozdań z cennikami z zagranicy codziennie otrzymany były z nadto widocznym, że handel nasz musi się tylko w kraju ograniczyć; ceny zagraniczne w kombinacji kosztów eksportu i innych z eksportem połączonych wydatków przedstawiały cenę niższą, jaką na miejscu na potrzebę młynów Stanisławowskich osiągnąć było można, — stosunek ten zupełnego zastoju eksportowania produktów za granicę był dla rozwoju Spółki naszej w I. półroczu istnienia swojego o tyle niekorzystnym, że z góry postanowionemu zadaniu, aby pójść z produktami wprost od producenta do konsumenta i szukać najkorzystniejszego spieniężenia, — nieodpowiedzieliśmy; wszakże z powodów wyżej nadmienionych było trudnym odpowiedzieć, i na domiar innych, to jest za nadto wysokiej opłaty frachtu kolejowego w stosunku do opłat na innych kolejach, — eksportujących produkta n. p. z Podwoleczysk i z tych powodów znaleźliśmy trudności wysłania produktów naszych za granicę.

W miesiącu sierpniu dla rozpoznania stosunków handlowych i zbadania tendencji podaży, — jeden z Dyrektorów Spółki został wysłany do Wiednia na targ międzynarodowy; prezentowane na targu ziarno nasze znalazło ogólne uznanie pod względem ważności i jakości, lecz odwagi do zawiązania interesu brakowało zupełnie z powodu nieustalonych jeszcze cen i niepewnych koniunktur, dających kupcom również wątpliwą rękojmią rychłego zbytu towarów, gdy amerykańskie ziarno na portach Europy poczęto składać; zwracało to wszystkich domów handlowych uwagę na bardzo silną konkurencją, prowadzącą do upadku cen w handlu zbożowym i rzeczywiście konkurencja ziarna amerykańskiego z europejskiem wywołała zastój w eksporcie. Ceny od 1. września do końca grudnia 1878. były ciągle chwiejnej tendencji, czasem tylko chwilowa podwyżka nieznacznej wysokości łudziła producentów, że się zmierza w lepsze; tymczasem następne sprawozdania targowe wracały w stan dawniejszy i zastój trwał ciągły, nie bez oddziaływania również na ceny miejscowe, podług których młyny Stanisławowskie się stosowały.

Po bardzo licznej wymianie korespondencji z domami handlowymi za granicą i ciągle odbieranych objaśnień o istniejących tamże cenach nie znaleziono widoków oddania naszych produktów na targi tamtejsze, aby osiągnięte ceny mogły tutejszomiejscowe nie tylko przewyższyć, lecz bodaj wyrównać; — po długim daremnym wyczekiwaniu, — nie zostawało nam nic innego, jak tylko produkta od Członków naszych w komisową sprzedaż nam powierzone, sprzedawać przeważnie na potrzebę młynów Stanisławowskich, nie spuszczać przy tem z uwagi koniunktur zagranicznych, któreby dać mogły możność eksportów, widoki te i do tej chwili zawodziły nasze oczekiwania.

Jak świadczy przyłączony na ostatku wykaz szcze-

gółowy, oddali Członkowie Spółce do komisowej sprzedaży: 12.980 korcy różnych ziemiopłodów wartości minimalnej 78.560 zł.: z tego sprzedano 4.840 korcy za 31.578 zł. 83 ct., pozostało do przeprowadzenia komisowej sprzedaży z końcem roku 1878. korcy 8.140 wartości 43.992 złr., a w zastosowaniu do jakości osiągnięto najwyższą cenę n. p. za pszenicę za cetnar metryczny zł. 8'50, najniższą zł. 6'50; za żyto najwyższą zł. 5'30, najniższą zł. 4'65 loco Stanisławów, wyższe za zboże uzyskane ceny przypadają z miesiąca września i października, niższe z miesiąca listopada, w grudniu zaś, z powodu znacznego upadku cen niezawierano żadnego interesu zostając w wyczekiwaniu możliwej podwyżki w cenach — z tych to powodów komitenci nasi, którym termin danych zaliczek w miesiącu grudniu przez sprzedaż zboża w drodze komisowej do zrealizowania zapadał, — uzyskali na dalsze terminu prolongatę a tem samem podano sposobność wytrwania do czasu, w którymby korzystniejsze ceny osiągnąć można, i tem się tłumaczy pozostałość z końcem grudnia znacznej ilości deklarowanych ziemiopłodów do przeprowadzenia sprzedaży komisowej, co w pierwszych miesiącach roku 1879. nastąpić będzie mogło.

Z instytucji naszej, jako Spółki handlowo rolniczej, wypływa niezaprzeczenie znaczna dla ziemian dogodność, już to przez zasilek w rozdzielaniu zaliczek wprawdzie z terminem ograniczonym, jednak z uwzględnieniem prolongowania, czyli przedłużenia terminu, jeżeli takowego który z Członków naszych zażądał bądź z powodu niekorzystnych cen zboża, lub z krótkiego wymiaru czasu do przysposobienia sprzedać się mającego ziarna.

Rok upłyniony był rzeczywiście w stosunkach handlowych rokiem wyjątkowym, chociaż praca rolników była pod względem zbiorów, doborowej jakości i obfitej ilości ziarna wdzięcznie wynagrodzoną; brakowało pilnie pożądanego za granicę eksportu i bez wątpienia zboże nasze zeszlorocznego zbioru znalazłoby było ocenę, jako ziarna doborowego i celującą opinią produkcji; gdyby konstelacja handlu cen notowanych nie zaprzeczała nam tej prawdziwie do właściwego celu zmierzającej drogi, bylibyśmy zniewoleni, jak wyżej powiedziano ograniczyć się na podaży miejscowej, szukając zręcznej sposobności osiągnięcia stosunkowo przez pośrednictwo nasze korzystniejszych cen.

Krótki czas, chociaż w epoce niekorzystnej istnienia Spółki naszej podaje nam w dalszych celach rozwoju coraz więcej przekonania o pożyteczności oniej, chwilowo tylko, sądząc obecny zastój handlowy, nie powinien nas odstręczać od usilnych popierań i licznych łączenia się w Towarzystwo Spółki rolników, mocą którego przejdziemy początkowo wprawdzie drogi trudne, lecz zawsze w przyszłości korzystne i w doświadczenia bogate co do rozpoznania europejskich stosunków handlowych i odkrywamy drogi, któremi przy sprzyjających okolicznościach idąc, bez licznych pod-

handlarzy pośrednictwa sami z korzyścią dla naszych Członków wywiązać się potrafimy.

Do twierdzenia tego daje nam prawo zaufanie, z jakim nie tylko przystępują kupcy w celu nawiązania interesów, lecz także i Instytucje pieniężne w celu udzielenia zażądanego kredytu; bowiem od czasu tak krótkiego istnienia Spółki naszej, podały nam trzy ważne Instytucje dłoń pomocną przez udzielenie kredytu, razem do wysokości 30 tysięcy zł.

Pierwszy był tutejszy Bank zaliczkowy z otwarciem rachunku bieżącego do wysokości zł. 10.000 z obopólnym oprocentowaniem włożonych i wyjętych kwot po 8 od sta; Galicyjska Kasa Oszczędności przybyła nam tożsamo w pomoc przez eskontowanie weksli kilku Członków naszych także do wysokości zł. 10.000 na 6 $\frac{1}{2}$ od sta; Krakowskie Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń od ognia otworzyło nam kredyt do wysokości zł. 10.000, pomimo trudności, jakie wypływały z formalności statutem wymaganych; uzyskanie kredytu tego zawdzięczamy kilku Obywatelom wpływowym; te ostatnie zł. 10.000 ofiarowało nam Towarzystwo wzajemnych ubezpieczeń od ognia pod warunkami bardzo łagodnymi, bo po 6 od sta i spłacalne w 4 latach; dotąd jednakże nie podnieśliśmy kapitału.

Że do obrotu w przemyśle tak ważnym, jak jest rolniczy, potrzebne są większe zasoby pieniężne, jak te, któremi dotąd rozporządza Spółka nasza, nie ulega wątpliwości i potrzeba ta uczuć się już dała w tym krótkim czasie jej istnienia przy ogólnej stagnacji w handlu zbożowym; przy powtórzeniu się bowiem podobnego zastoju, mając odpowiednie zasoby pieniężne do rozporządzenia, mogłaby Spółka łatwiej przetrwać czas zły i wyczekiwać ze sprzedażą na ceny korzystniejsze.

Zależec to będzie wszakże od Szanownych Członków samych, którzy mogą przez podniesienie wysokości udziałów i przez lokacye zbywającej gotówki, jako wkładki oszczędności lub na rachunek bieżący za oprocentowaniem (na teraz po 7 od sta), przysporzyć Spółce kapitału obrotowego, co i kredyt Spółki w następstwie pomnoży.

Przedkładając Szanownemu Zgromadzeniu zamknięcie rachunków z operacji sześciomiesięcznej roku 1878, podajemy do wiadomości Szanownym Członkom ważniejsze uchwały Rady nadzorczej zapadłe na kilku jej posiedzeniach:

1. Upoważniono Zarząd do zbudowania odpowiedniego magazynu Spółki blisko torów kolejowych, poczem zarządzone zostanie ściąganie zgłoszonych zapasów zboża, by w razie danym mogło być z pożytkiem zaprowadzone odpowiednie młynkowanie i czyszczenie, tak, sżeby dla produktów tutejszej okolicy wyrobiony być mógł odpowiedni debiut, poszukiwanie za nimi i wziętość na targach zagranicznych.

2. Zniżono stopę procentową od zaliczek na przyszłość t. j. od 1. stycznia 1879 z 10 na 9 od sta.

3. Obniżono komisowe (prowizją od kupna i sprzedaży) z 2 na 1 $\frac{1}{2}$ od sta, również 1. stycznia 1879“.

„Nie pozostaje nam więcej, jak tylko jeszcze zaapelować do życzliwości pp. Członków względem Spółki, ażeby bez względu na możliwość odpowiedniej sprzedaży produktów bezpośrednio kupcom (z pominięciem Spółki), pp. członkowie większe ilości uzyskanego ziarna, a nawet całe swoje zbiory z zasady wyłącznie tylko za pośrednictwem Spółki do sprzedaży przekazywali, tym bowiem sposobem prędzej dojdziemy do opanowania targu miejscowego i pozyskania korzystniejszych cen, pod którym względem już dotychczasowa krótka działalność Spółki, tworząc poważną konkurencyę i kontrolę targu, wiele przyczyniła się na polepszenie cen pozyskanych przez Członków nawet przy bezpośrednich transakcyach z kupcami, dla tego téż scentralizowanie handlu i targu w jednym ręku, może w przyszłości jeszcze ważniejsze oddać usługi Członkom Spółki, a wtenczas wydana dla Spółki prowizya komisowa — każdemu sownie się wróci“.

Bilanse stowarzyszeń zarobkowych za r. 1878.

Lwów. Towarzystwo I. Związkowej drukarni. Bilans. Stan czynny. Gotówka z dn. 31. grudnia 1878. r. 1.328·60; inwentarz 19.449·32; zapasy papieru, farb, bronzów, masy na walce 923·15; zapasy własnych nakładów (minimalna wartość) 454·29; zapasy wspólnych nakładów (dotychczasowe koszta) 141·—; debitorowie 10.975·05; zaliczka 169·13; awans na budowę pozostały jeszcze 2.000·—.

Razem 35.440·54. Stan bierny: Udziały członków (173 po 125 zł.) 21.625·—; fundusz rezerwowy z d. 30. czerwca 1878. r. 726·83; kredytorowie 5.499·59; długi do inwentarza 206·93; długi za papier 3.381·15; długi za farbę i masę do walców 149·40; należitość intrologatorowi 104·22; rezerwa podatkowa 691·12; pozostałość z zysku z 30. czerwca 1878. r. dotychczas niewypłacona wraz z przyrosłym fund. rezer. 1.055·58; czysty zysk za pół roku 2.000·72. Razem 35.440·54.

Lwów. Towarzystwo urzędników. Bilans. Stan czynny. Niespłacone zaliczki 175.571·76; Zapas w gotówce 966·35; Walory 16.100·—.

Suma 192.638·11. Stan bierny. Udziały członków 148.573·05; Fundusz rezerwowy 16·100·—; Oprocentowane wkładki 11.631·69; Depozyta 719·09; Niepodniesiona dywidenda 21·06; Fundusz rezerwowy 257·68; Należące odsetki od oprocentowanych wkładek za II półr. 409·33; Należące opłaty stemplowe od udziałów i odsetek od wkładek 21·70; Czysty zysk 14.904·51. Suma 192.638·11. Obrót ogólny: 411.443·16.

Rzeszów. Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe, spółka zar. z odp. ograniczoną. Rachunek strat i zysków. Straty. Procenta pobrane na r. 1879: 1.485·54; procenta wypłacone: 8.988·58; koszta zarządu: 2.353·36; zasilek

funduszu rez. spec. na odpis. wtpl. należ.: 500.—; zysk do rozdziału z r. 1878: 7.027'03; razem: 20.354'51. Zyski. Procenta z przeniesienia z r. 1877: 1.637'62; procenta uzyskane w r. 1878: 18.716'89; razem: 20.354'51. Bilans. Stan czynny. Gotówka w kasie: 6.335'85; weksle eskontowane 152.221'35; rach. bież. 36.563'80; wartość ruchomości: 218'70; koszta sądowe: 264'07; papiery wartościowe 5.996'44; razem: 201.600'21. Stan bierny. Udziały członków: 50.057'30; wkładki oszczędności: 132.921'47; wierzyciele: 3.000.—; fundusz rez.: 6.936'07; dywidenda nie podniesiona: 172'80; procenta pobrane na r. 1879: 1.485'54; Zysk: 7.027'03; razem: 201.600'21. Ogólny ruch kasowy: 1,681.596'98. Liczba członków: 382.

Stanisławów. Spółka handlowo-rolnicza. Rachunek zysków i strat. Zyski. Procenta pobrane 800'03, Procenta zaległe 893'09, Zysk ze sprzedaży 109'30, Procenta od pożyczek zapłacone naprzód 99.—, Czynsz za lokal naprzód zapłacony 64.—, Różne zwroty 16'93. Razem 1.982'35. Straty. Procenta od pożyczek 533'13; Płace i inne 1.230'61; 10% ogólnych kosztów założenia 91'74; Strata na workach 2'40; 10% od obrotu funduszu rezerw. 13'22; Wyrównanie 111'52. Razem 1.982'35. Bilans. Stan czynny. Stan kasy gotówką 857'59; Pożyczki wydane na deklarowane w sprzedaż komisową zboże 24.882'46; Inwentarz biurowy i koszta założenia 826'90; Wartość zapasu worków 308'74; Wartość towarów kolonialnych po cenach faktur 519'32; Odsetki wierzycielom naprzód zapłacone 99.—; Odsetki zaległe od zaliczek udzielonych 656'02; Odsetki zaległe od dokonanych sprzedaży komisowych 237'07; Czynsz za lokal zapłacony naprzód 64.—. Razem 28.451'10. Stan bierny: Udziały 7.535.—; Fundusz rezerwowi 363'22; Rachunek wierzycieli 19.892'73; Rachunek różnych osób 546'63; Kaucya w gotówce 2.—; Czysty zysk pozostały 111'52. Razem 28.451'10. Ogólny ruch kasowy: 211.798'02. Liczba członków 70.

Stanisławów. „Spar- und Credit-Verein“. a) Rachunek strat i zysków. Zyski: Zysk z r. 1877. 442'50; odsetki z r. 1877. 1522'50; odsetki od weksli za r. 1878. 7728'97; odsetki od aktów notaryalnych 6852'11; prowizye 198'52; druki 63'95. Razem 16.808'55. — Straty: Odsetki od wkładek oszczędności 7136'40; odsetki od funduszu zabezpiecz. 109'16; odsetki od funduszu rezerwowego 131'45; koszta administracyjne 2937'82; zużycie inwentarza 43.—; odpisanie kosztów założenia 150.—; do funduszu rezerwowego dodano 700.—; czysty zysk z r. 1878. 5600'72; Razem 16.808'55. — b) Rachunek Bilansu. Stan czynny: gotówka 8688'74; weksle 72.995'67; akta notaryalne 98.720.—; inwentarz 385'46; koszta założenia 150.—; zaliczki na płace 56'40; różne 2'08; debitorzy 12'50; razem 181.010'85. — Stan bierny: Udziały 45.671'79; fundusz rezerwowi 2996'10; wkładki oszczędności 120.287'66; odsetki za r. 1879. 2055'58; fundusz zabezpieczaj. 2791'23; zysk z r. 1877. 134'60; kredyto-

rowie 85'60; depozyta 887'57; gratyfikacya dłużna 500.—; czysty zysk 5600'72; razem 181'010'85. — Liczba członków: 794.

Strzyżów. Towarzystwo zaliczkowe i kredytowe. Rachunek strat i zysków. Zyski. Odsetki z prowizją pobrane, wypłacone i czynnie zaległe 3.094'01; nadwyżka w aktywach z r. 1877. 10.—. Razem 3.104'01. Straty. Inwentarz ruchomości (10%) 12'40; odsetki wypłacone 1.814'02; koszta administracyjne 262'08; nadwyżka w aktywach z r. 1877. 3'68; nadwyżka w aktywach, jako zysk z roku 1878. 1.011'83. Razem 3.104'01. Bilans. Stan czynny. Stan kasy w gotówce 291'92; udzielone pożyczki na skrypta i weksle 25.203'—; udzielone pożyczki na zastaw 57.—; inwentarz ruchomości 111'60; odsetki i czynnie zaległe 297'65; zaliczki na koszta prawne 96'40. Razem 26'057'57. Stan bierny. Udziały 5.388; wkładki oszczędności 16.407'74; wierzytelności wekslowe i na skrypcie 2.250'—; fundusz rezerwowi 834'—; odsetki przenośne 165'21; nadwyżka w aktywach, jako zysk z r. 1878. 1.011'83. Razem 26.057'57. Ogólny ruch kasowy 211.421'88. Liczba członków 315.

OGŁOSZENIE.

W niedzielę, dnia 9. marca 1879. odbędzie się o godz. 3. popołudniu w sali ratuszowej zwyczajne

WALNE ZGROMADZENIE

Towarzystwa zaliczkowego we Lwowie,
stow. zarejestr. z nieograniczoną poręką.

Porządek dzienny:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1878. Referent: Wacław Dąbrowski.
2. Sprawozdanie komisji rewizyjnej i wnioski o udzielenie Dyrekcyi absolutorium z czynności i rachunków za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1878. (§. 75. stat.). Referent: Dr. Bernard Goldmann.
3. Wniosek komisji kontrolującej w sprawie rozdziału czystego zysku z roku 1878. (§§. 77. i 78. stat.). Referent: Dr. Wiktor Zbyszewski.
4. Zatwierdzenie wyboru jednego członka Dyrekcyi (§§. 4. i 48. stat.). Referent: Franciszek Zima.
5. Wniosek do zmiany §. 51. statutu. Referent: Tadeusz Romanowicz.
6. Wybór 7 członków Rady zawiadowczej w miejsce pp. Dra Czyżewicza Adama, Fechterza Michała, Jaśkiewicza Kajetana, Klimowicza Karola, Łopuszańskiego Tadeusza, Dra Łubińskiego Ludwika i Dra Zbyszewskiego Wiktora, którzy ustępują w myśl §. 24. statutu.
7. Wybór komisji rewizyjnej na rok 1879. w myśl §. 48. ustęp 2) statutu.

We Lwowie, dnia 28. lutego 1879.

Rada nadzorcza

Tow. zal., stow. zarej. z nieogr. por.

Alfred Młocki
prezes.

Tadeusz Romanowicz
sekretarz.